

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Ważność pkt 6.4 załącznika III do dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (Dz.U. L 403, s. 18), zmienionej dyrektywą Komisji 2009/113/WE z dnia 25 sierpnia 2009 r. (Dz.U. L 223, s. 31) – Wykładnia art. 20, 21 i 26 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Minimalne wymagania dotyczące fizycznej i psychicznej zdolności do kierowania pojazdami o napędzie silnikowym kategorii C, CE, C1, C1E, D, DE, D 1 oraz D1E – Wymóg ostrości widzenia, w razie konieczności przy zastosowaniu soczewek korekcyjnych, wynoszącej przynajmniej 0,1 dla oka słabszego

Sentencja

Analiza pytania nie ujawniła niczego, co mogłoby mieć wpływ na ważność pkt 6.4 załącznika III do dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy, zmienionej dyrektywą Komisji 2009/113/WE z dnia 25 sierpnia 2009 r., w świetle art. 20, art. 21 ust. 1 i art. 26 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 9 z 12.1.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Coty Germany GmbH, dawniej Coty Prestige Lancaster Group GmbH, przeciwko First Note Perfumes NV

(Sprawa C-360/12) ⁽¹⁾

[Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenia (WE) nr 40/94 i nr 44/2001 — Wspólnotowy znak towarowy — Artykuł 93 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Jurysdykcja międzynarodowa w sprawach naruszenia — Określenie miejsca, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę — Transgraniczny udział większej liczby osób w popełnieniu czynu niedozwolonego]

(2014/C 253/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Coty Germany GmbH, dawniej Coty Prestige Lancaster Group GmbH

Strona pozwana: First Note Perfumes NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Bundesgerichtshof – Wykładnia art. 93 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, s. 1) oraz art. 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1) – Wspólnotowy znak towarowy – Jurysdykcja międzynarodowa w sprawach naruszenia – Czyn popełniony w pierwszym państwie członkowskim polegający na udziale w naruszeniu popełnionym na terytorium drugiego państwa członkowskiego – Określenie miejsca, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę

Sentencja

1) Pojęcie „państwa członkowskiego, w którym miało miejsce naruszenie” widniejące w art. 93 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego należy interpretować w ten sposób, że w wypadku sprzedaży i dostawy towaru podrobionego dokonanych na terytorium jednego państwa członkowskiego, którego odsprzedaż przez nabywcę następuje na terytorium innego państwa członkowskiego, wskazany przepis nie pozwala na uznanie jurysdykcji do rozpoznania powództwa o naruszenie przeciwko pierwotnemu sprzedawcy, który sam nie działał w państwie członkowskim siedziby sądu rozpoznającego sprawę.

- 2) Artykuł 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w wypadku zarzutu niedozwolonej reklamy porównawczej lub nieuczciwego naśladownictwa oznaczenia chronionego wspólnotowym znakiem towarowym, zabronionych ustawą o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb) państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma sąd rozpoznający sprawę, wskazany przepis nie pozwala na uznanie ze względu na miejsce, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące powstanie szkody wynikającej z naruszenia wskazanej ustawy, jurysdykcji sądu wspomnianego państwa członkowskiego, gdy pozwany będący jednym z domniemanych sprawców sam nie działał w tym państwie. Natomiast w takim wypadku wspomniany przepis pozwala na uznanie ze względu na miejsce zaistnienia szkody jurysdykcji do rozpoznania powództwa o stwierdzenie odpowiedzialności, opartej na wspomnianej ustawie krajowej, przeciwko osobie mającej siedzibę w innym państwie członkowskim i której zarzuca się popełnienie w tym państwie czynu, który spowodował lub może spowodować szkodę na obszarze właściwości sądu rozpoznającego sprawę.

(¹) Dz.U. C 343 z 10.11.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 5 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Fermo – Włochy) – postępowanie karne przeciwko M

(Sprawa C-398/12) (¹)

(Konwencja wykonawcza do układu z Schengen — Artykuł 54 — Zasada „ne bis in idem” — Zakres stosowania — Wydane przez sąd umawiającego się państwa postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego i nieprzekazaniu sprawy do sądu orzekającego o odpowiedzialności karnej z powodu niewystarczających dowodów uprawdopodobniających popełnienie przestępstwa — Możliwość wznowienia postępowania przygotowawczego prowadzonego przez sędziego w wypadku ujawnienia się nowych dowodów uprawdopodobniających popełnienie przestępstwa — Pojęcie osoby, „której proces zakończył się wydaniem prawomocnego wyroku” — Ściganie karne tej samej osoby w odniesieniu do tego samego czynu w innym umawiającym się państwie — Wygaśnięcie oskarżenia publicznego i stosowanie zasady ne bis in idem)

(2014/C 253/09)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Fermo

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

M

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Tribunale di Fermo – Wykładnia art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen – Zasada „ne bis in idem” – Pojęcie osoby, „której proces zakończył się wydaniem prawomocnego wyroku” – Prawomocne postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego wydane przez sąd państwa członkowskiego

Sentencja

Artykuł 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach podpisanej w Schengen (Luksemburg) w dniu 19 czerwca 1990 r. należy interpretować w ten sposób, że postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego i nieprzekazaniu sprawy do sądu orzekającego o odpowiedzialności karnej – które to postanowienie w umawiającym się państwie, w którym zostało ono wydane, stanowi przeszkodę dla ponownego ścigania w odniesieniu do tych samych czynów osoby, w odniesieniu do której wydano owo postanowienie, chyba że ujawnią się nowe dowody uprawdopodobniające popełnienie przestępstwa przez tę osobę – należy uważać za orzeczenie stanowiące prawomocny wyrok w rozumieniu tego artykułu, stanowiące w konsekwencji przeszkodę dla ponownego ścigania tej samej osoby w odniesieniu do tych samych czynów w innym umawiającym się państwie.

(¹) Dz.U. C 355 z 17.11.2012.